

FARSKÉ OZNAMY

Farnosť sv. Michala archanjela

tel. 034/77 340 96, mobil: 0910/22 85 49

Hlavná 333, 900 65 Záhorská Ves; farnosť.zahorskaves@gmail.com

13.8. 2017 – 20.8. 2017

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves – Suchohrad

12. AUGUSTA 2018

Č. 33

Deň	Miesto	Čas	Úmysel sv. omše
13.8. NEDELA 19. NEDELA CEZ ROK	Suchohrad Záhorská Ves	8.15 9.30	† Adolfa a Františky, Antóniu a Mareka Brezovských † Magdaléna † Dáša Bubeníčková
14.8. PONDELOK Sv. Maximiliána Márie Kolbeho kňaza a mučenika, Spomienka	Záhorská Ves	8.00	Za duše v očistci
15.8. UTOROK NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE PRIKÁZANÝ SVIATOK	Záhorská Ves Suchohrad	17.00 18.00	PodĎakovanie p. Bohu za 50 rokov manželstva † rodičov z oboch strán Farníkov Na úmysel mariánskych sestier
16.8. STREDA Sv. Štefana Uhorského Ľubovoľná spomienka	Záhorská Ves	18.00	PodĎakovanie p. Bohu za 66 rokov života
17.8. ŠTVRTOK O Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej	Záhorská Ves	18.00	Zdravie a b. požehnanie pre Petra, Jozefa, Pavla, Zuzana a dary D. Sv.
18.8. PIATOK Sv. Heleny Ľubovoľná spomienka	Záhorská Ves Suchohrad	17.00 18.00	K úcte D. Svätého + Ľubomír Matula, pohrebná
19.8. SOBOTA Panny Márie v sobotu Ľubovoľná spomienka	Záhorská Ves	8.00	† rodinu Šubákovú a Chromú
20.8. NEDELA 20. NEDELA CEZ ROK	Suchohrad Záhorská Ves	8.15 9.30	† brat Pavol a rodičia Voltemarovi a Hrubí † Aurélia a Štefan Doršicových † synov Štefan a Viliam

- ❖ Poobede bude adorácia Oltárnej Sviatosti o 15.00 hod. v Záhorskej Vsi.
- ❖ V utorok 15. augusta je **PRIKÁZANÝ SVIATOK NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE**. V tento deň je povinnosťou zúčastniť sa na svätej omši ako v nedeľu.
- ❖ Z našej farnosti sa chystáme do Bratislavy na blahorečenie Titusa Zemana 30. septembra. Odchod autobusu pred kostolom je 30. septembra o 9.00 hod. Sv. omša v Ba-Petržalke bude o 10.30 hod. Príchod späť do Záhorskej Vsi bude o 14.00 hod. Kto má záujem ísť nech sa zapíše v sakristii. Cena za autobus je 4,50 € prosím prihláste sa najneskôr do konca augusta. Ďakujem.

KOSTOLNÉ NETOPIERE ALEBO ČO S FORMÁLNYMI KATOLÍKMI?

Cestujúc posledný rok po svete si uvedomujem zvláštny fakt. Na Slovensku sú veriaci (vo väčšej miere) prevažne tradiční. A, žiaľ, často sa mi zdá, že to môže byť aj na škodu. Prečo?

Síce ešte zažívame obdobie plných kostolov, ktoré neraz udivujú najmä našich západných bratov (z celej Európy), predsa je veriacich, ktorí vedia, prečo veria a čomu veria, skutočne len malý zlomok. Štatistiky o príslušnosti ku Katolíckej cirkvi úplne nepoukazujú na realitu, nakoľko sa tam zväčša radia všetci, ktorí majú aspoň jednu sviatosť, avšak život kresťana-katolíka vôbec nežijú alebo ani nežili. Vystihuje to vtip, ktorý až príliš poukazuje na častú realitu v Cirkvi.

Jeden pán farár sa sťažuje druhému: „Mám na streche holuby. Neviem, ako sa ich zbaviť.“ Ten mu poradí: „Počuj, povieť ti svoju skúsenosť. Z mojich mladých sa po birmovke už nik neukázal v kostole. Pobirmuj holuby; viac neprídu, uvidíš!“

Kresťanský život, ktorý sa začína krstom zväčša malých detí, je pre mnohých prvou aj poslednou zástavkou viery. Pri krste dostanú topánky viery, avšak ako násťročných ich začnú tlačiť (čo je logické), a tak si ich radšej vyzujú. Bolo by síce vhodné a žiaduce vymeniť ich za nové, prezúť a postúpiť do vyššieho levelu, no vyzutie sa im zdá často jednoduchšie.

Nemôžeme kráčať v topánkach viery, ktoré sme dostali pri krste, po celý život. Pochopiteľne, začnú nás neskôr tlačiť a keďže nám budú nepohodlné, radšej si ich vyzujeme. Často to vidíme na smutných, znechutených tvárach, ktoré predsa z akéhokoľvek dôvodu navštívia kostol aj v dospelosti, no nemajú ani páru o tom, prečo sú tam a čo sa tam deje. Alebo do toho kostola už ani nezájdu. Avšak viera nie je len o kostole. Tam sa začína, ale ak je obmedzená len na hodinku v týždni, bude nám viac na ťarchu ako na úžitok.

Kombinácia – nedeľná svätá omša, prijímanie aspoň raz za rok, zvyčajne aj dodržiavanie piatkového pôstu –, týmto môžeme často definovať formálnych katolíkov. Odrpia si hodinku v týždni a ďalej si žijú svoj život, diametrálne odlišný od života, aký by mal viesť nasledovník Ježiša Krista.

Chodi či, plniči, jednoročiaci, chóristi, kolesári, občasníci

Max Kašparů opisuje v jednej zo svojich kníh sedem typov kostolných ľudí: chodiči, plniči, jednoročiaci, chóristi, kolesári, občasníci, živí vo viere. Nájdete sa v jednom z nich?

Chodiči – od slovesa „chodiť“. Chodia do kostola každú nedeľu, zväčša majú v kostole svoje obľúbené miesto a sú mrzutí, ak im ho niekto obsadí. Pritom sa riadia pravidlom – čím ďalej od oltára, tým lepšie. Dlhé roky chodia takto do kostola, ale v skutočnosti nikdy nepristupujú k sviatostiam. Po záverečnom zvolaní: „Chod'te v mene Božom,“ utekajú von ako prví a zas majú na týždeň pokoj.

Plniči – od slovesa „plniť“ si povinnosti. Takéto plnenie povinností sa deje tam, kde chýba láska. Držia sa cirkevného príkazu – aspoň raz do roka sa vyspovedať a prijať Sviatosť oltárnu.

Jednoročiaci – raz za rok na Vianoce. Ich najvyšším cieľom je polnočná svätá omša a pokladajú sa za dostatočných kresťanov, lebo – boli na polnočnej.

Chóristi – od slova „chór“. Zúčastňujú sa svätej omše vo väčšej nadmorskej výške a ich dôležitou úlohou je pozorovať zasadací poriadok v kostole. Ak niekto chýba, vedia to.

Kolesári – od slov „kolesá, kolieska“. Táto špeciálna skupina má kontakt s kostolom dvakrát v živote a raz po smrti. A to vždy na kolesách či kolieskach. Najprv v kočíku, keď ich rodičia privezú na krst, druhý raz je až po niekoľkých desaťročiach, keď sa autom dovezú na svadobný obrad, a napokon posledná cesta – na kolesách pohrebného voza.

Občasníci – od slova „občas“. Zväčša „vedeckí“ ateisti, ktorí nechodia do kostola zo zásady. Občas to však porušia – napríklad keď začne pršať a otvorený kostol je dobrou skrýšou či keď ich kolesári poprosia, aby išli za krstných ich dieťaťu.

Živí vo viere – tí, ktorí skutočne kráčajú za Ježišom, snažia sa o to aj napriek svojim nedokonalostiam a slabostiam. Chcú vedieť viac, rastú a zostávajú verní za každých okolností. Trpia a radujú sa s Cirkvou.

Apoštoli prosili Ježiša: „Daj nám väčšiu vieru!“ A my ho tiež prosíme: „Pane, daj nám väčšiu vieru, daj nám živú vieru!“ Lebo s malými topánkami viery, ktoré sme dostali pri krste, nám bude naša viera skutočne len na ťarchu. No s Ježišom nám bude otvárať život v novej šírke a farebnosti.

